

Deutsch László

Lacit ábrázolja a kép, és látszik, hogy fényképésznél készült: abban az időben a fényképészeknek az volt a szokása, hogy egy széket vagy valamit oda állítottak, s vagy leültették, vagy mellé állították az alanyt. Akkoriban rövidnadrágban jártak a gyerekek, az első hosszúnadrágot csak 11-12 éves korukban kapták. S akkor ilyen száras, fűzős cipőt viseltek, mint mondták, az nagyon jól tartja a bokát, és jó, ha kisebb korban abban jár a gyermek. Akkor ez volt a felfogás. Gondolom, itt olyan 6-7 éves lehetett Laci. A család Szászrégenben is és itt, Marosvásárhelyen is lakott. Jómódú emberek voltak, Szászrégenben volt egy textilkereskedésük, az 1880-as évek végén alapították a

Gyula nagyszülei. Egy időben itt is volt, Marosvásárhelyen egy üzletük. A fióküzlet -- a főtéren, a Posta utca sarkán, ahol most a Bernády-szobor van -- sokkal később alakult, és hamar vége lett, mert olyan üzletvezető került, aki nem tudta rendesen vezetni az üzletet. 1918-ban született a férjem. Laci és Gyula jó testvérek voltak, csak nem volt nagyon közeli a kapcsolatuk, mert nyolc év különbség volt köztük, és ezt Laci mindig éreztette velem. Laci hamarabb lett önálló. Laci is Marosvásárhelyen járt iskolába, a mostani Unirea Líceum katolikus fiúgimnázium volt, ott érettségizett, azt hiszem, 1928-ban. Azután textilmérnöki iskolában volt Németországban. 2-3 éves textilmérnöki képzés volt, s miután azt elvégezte, ezt a főiskolát, hazakerült. A fiúkat 1942-ben együtt vitték el munkaszolgálatra. Máramarosszigetnél kezdtek, majd az akkori Magyarország területén voltak munkaszolgálatban: Nagybányán, Szentkirályszabadján, Lengyelországban és Kárpátalján is voltak. Végig együtt voltak, és együtt is szabadultak. Azt hiszem, már 1944 végén itthon voltak, szerencsésen megúszták. Laci nem maradt otthon az üzletnél, hanem Bukarestbe került állásba, egy textilgyárba. Mikor megismertem, az 1950-es években, akkor Segesváron dolgozott, utána Nagyszebenben. 1952-ben nősült meg, 42 évesen, pedig már olyan agglegényforma volt. Nagyon sokat válogatott, és aztán végül is összeismerkedett a feleségével, aki balázsfalvi származású zsidó nő volt, a neve Stark Böske. 1953-ban Segesváron született egy fia, György. 1963-ban a családjával kiment Izraelbe. Migdal Haemeqbe kerültek Ott is egy textilgyárban dolgozott, busszal járt ki a munkahelyére. Aztán nyugdíjba ment. Laci 1995-ben halt meg. A felesége és a fia most is ott él ebben a városkában. Izraelben is kóser háztartásuk volt, ott is tartották a tradíciót, az ünnepeket. György a mai napig minden péntek este odaviszi magához a 83 éves édesanyját, a sógornőmet, ott van a közös vacsora a családdal, s aztán hazaviszi. György felesége szintén zsidó, ők Egyiptomból mentek ki Izraelbe, ott ismerkedtek meg Izraelben. Négy gyerekük van: a legnagyobb fiú Gilád, utána van egy kislány, Dikla, a harmadik fiú Hárel, a legkisebb egy kislány, Zohár. A legnagyobb már 25 éves, érettségi után jó ideig katona volt, jelenleg egy évet dolgozik, s utána aztán akar menni egyetemre.